

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7171/07
08.05.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje broj 0031-10412-353/2006 od 19.07.2007. godine, u pravnoj stvari novčane naknade, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.05.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje broj 0031-10412-353/2006 od 19. 07. 2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Filijale Novi Sad broj 104-4155/05 od 17. 03. 2006. godine, kojim je odbijen njen zahtev za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

Tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa i navodi da joj je radni odnos prestao zbog prestanka potrebe za njenim radom, na osnovu odredbe člana 179. stav 2. tačka 9. Zakona o radu, odnosno zbog smanjenja obima posla. Rešenjem o otkazu je određena isplata otpremine i utvrđeno pravo na novčanu naknadu za vreme privremene nezaposlenosti, u skladu sa članom 160. Zakona o radu. S obzirom da joj je radni odnos prestao uz isplatu otpremine, a ne novčane naknade, smatra da ima pravo na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ, br. 46/96), ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Osnovano se, po oceni Vrhovnog suda Srbije, tužbom ukazuje da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje jer iz dokaza koji se nalaze u spisima proizlazi da tužilja ispunjava uslove, propisane odredbom člana 160. Zakona o radu («Službeni glasnik RS» br. 24/05 i 61/05), za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

Naime, navedenom odredbom zakona je propisano da zaposleni, kome poslodavac posle isplate otpremine iz člana 158. ovog Zakona otkaze ugovor o radu zbog prestanka potrebe za njegovim radom, ostvaruje pravo na novčanu naknadu i pravo na penzijsko i invalidsko osiguranje i zdravstvenu zaštitu, u skladu sa propisima o zapošljavanju.

Kako se iz rešenja o otkazu ugovora o radu broj 1700 od 15. 06. 2005. godine, vidi da je tužilji prestao radni odnos kod poslodavca zbog prestanka potrebe za njenim radom, na osnovu člana 179. tačka 9. Zakona o radu i da joj je isplaćena otpremnina iz člana 158. istog Zakona, u iznosu od 203.960,00 dinara, Vrhovni sud Srbije nalazi da su se stekli svi zakonom propisani uslovi za ostvarivanje prava tužilje na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

Vrhovni sud Srbije je cenio navod tuženog organa da je tužilja obavestena od strane poslodavca da u slučaju isplate otpremine nema pravo na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti, ali je našao da nije utemeljen na zakonu. Ovo stoga što je odredbom člana 177. stav 2. Zakona o radu propisano da je poslodavac dužan, pre potpisivanja sporazuma, da zaposlenog pismenim putem obavesti o posledicama do kojih dolazi u ostvarivanju prava za slučaj nezaposlenosti. Jedno od tih prava je i pravo na novčanu naknadu, a posledica je uskraćivanje tog prava samo u slučaju predviđenom zakonom, odnosno samo ako je radni odnos prestao na osnovu pismenog sporazuma poslodavca i zaposlenog. To je jedino obavještenje koje je poslodavac dužan i ovlašćen da da i koje samo u tom slučaju predstavlja pravno relevantnu činjenicu kod utvrđivanja prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti. S obzirom da je tužilji radni odnos prestao rešenjem o otkazu ugovora o radu, obavještenje poslodavca o pravima za slučaj nezaposlenosti, dato u smislu navedenog člana 177. stav 2. Zakona o radu, nije od uticaja na ostvarivanje prava koja joj po tom osnovu pripadaju.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, pa je na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom

postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi, u smislu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08. 05. 2008. godine, U. 7171/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ